

af: **Statsminister Lars Løkke Rasmussens nytårstale den 1. januar 2017**

[...]

Danmark er et særligt land. Og vi lever i et tæt samspil med resten af verden.

Det har vi en lang tradition for. Desværre er den ikke lige ædel hele vejen.

I år er det 100 år siden, Danmark solgte de Vestindiske Øer til USA. Og satte et punktum for et grusomt kapitel i vores historie.

Mange af Københavns smukke gamle huse og palæer blev opført for penge tjent på slavers slid og udbytning på den anden side af jorden.

Det er ikke en stolt del af Danmarkshistorien. Det er skamfuldt. Og det er heldigvis fortid.

I nutiden kæmper danskere *mod* undertrykkelse. *For* frihed. Og det kan vi være stolte af.

For tre uger siden besøgte jeg danske piloter, flymekanikere og støttepersonale. De stod bag vores kampflys missioner over Irak og Syrien.

Og jeg besøgte de danske soldater i Irak, hvor hovedopgaven er at uddanne lokale sikkerhedsstyrker.

Vores udsendte er fantastiske mennesker.

De gør deres til, at ISIL nu er trængt. En terrorbevægelse, som har dræbt tusindvis af uskyldige – også børn. Sendt millioner på flugt. Og som sidste år stod bag kyniske terrorangreb i flere europæiske lande. At terrortruslen er reel, har vi set endnu et forfærdeligt eksempel på nytårsnat i Tyrkiet.

På basen i Irak fik jeg en god snak med to unge mænd – Frederik og Jens.

Vi sad på køjerne. Indkvarteringen var spartansk. Trange forhold i et overfyldt ti mands-telt. Frederik og Jens fortalte om deres slidsomme arbejde.

Men gennem hele fortællingen lyste de af en vilje til at sætte fællesskabet over sig selv.

Jeg er overbevist om, at netop dét træk er med til at gøre danske soldater til, måske nok, de bedste i verden.

De er topprofessionelle. Men de er også mennesker, der kan samarbejde med andre mennesker.

Tillid. Respekt. Samarbejde. Det er noget meget dansk.

Det kan lyde banalt. Men det er unikt. Og det er vores styrke i en ny tid.

[...]